

Από άλλη οπτική

Παράλληλοι Κόσμοι

Αλέξανδρος Ρεκλείτης *

Μάιος 2005

Η επιχείρηση στην οποία εργάζομαι, μετακομίζει σ' ένα νέο και υπερσύγχρονο κτίριο που εντυπωσιάζει και προκαλεί ποικίλα θετικά σχόλια από συναδέλφους και μη. Η επιχείρηση ανταποκρινόμενη στις νέες τεχνολογικές απαιτήσεις, εξοπλίζει το τεχνικό τμήμα με μηχανήματα αρκετά εξελιγμένα (μερικά από αυτά είναι και πρωτοεμφανιζόμενα στον ελληνικό χώρο). Όσον αφορά το τμήμα του μοντάζ τηλεόρασης (στο οποίο ανήκει και ο υπογράφων) εφοδιάζεται με υπολογιστές, μέσω των οποίων γίνεται με ειδικά προγράμματα το μοντάζ.

Η εξέλιξη αυτή, αποτέλεσε μεγάλη αλλαγή για πολλούς από εμάς. Μπορεί να ακούγεται υπερβολικό, αλλά εν έτει 2005, για πολλούς συναδέλφους η εμπειρία ήταν πρωτόγνωρη. Όχι απλά δεν είχαν ξαναμοντάρει σε υπολογιστές, αλλά δε γνώριζαν καν βασικές αρχές λειτουργίας τους. Αν θέλετε ν' αναφερθώ σε προσωπικό επίπεδο, ανέκαθεν με φόβιζε η ανάπτυξη της τεχνολογίας. Πήρα εξειδίκευση στο μοντάζ λόγω της εργασίας και μόνο το τελευταίο διάστημα μπορώ να πω ότι έχω αρχίσει να εξοικειώνομαι με τη φιλοσοφία τους και να μαθαίνω κάποια χαρακτηριστικά τους.

Ακόμα και σήμερα που μιλάμε πάντως, αρκετοί συνάδελφοί μου, δυσκολεύονται ν' ανταπεξέλθουν στα νέα τεχνολογικά δεδομένα. Το διάστημα προσαρμογής έχει παρέλθει και παρότι τα πράγματα δεν είναι όπως στην αρχή (αρκετή δυσκολία στο ν' ανταποκριθούμε στη νέα τάξη πραγμάτων, με αρκετά λάθη και πίεση από τους προϊσταμένους), ακόμα υπάρχει πρόβλημα. Αυτό όμως που παρατηρείται στην παρούσα φάση, είναι

μία αποστασιοποίηση από τη νέα αυτή τάξη πραγμάτων. Αντί να προχωρήσουμε ένα βήμα παρακάτω εμπλουτίζοντας τις γνώσεις μας γύρω από το μοντάζ μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών, αρκούμαστε σ' αυτά τα λίγα βασικά που διδαχθήκαμε στην αρχή, μένοντας ουσιαστικά πίσω στις απαιτήσεις της εποχής. Είναι σαν η τεχνολογική εξέλιξη να μας προκαλεί φόβο και ο φόβος με τη σειρά του ανασφάλεια.

Δεν ξέρω που οφείλεται αυτό. Μιλάμε για συναδέλφους ηλικίας από 30 έως 45. Αδυνατώ να κατανοήσω τους λόγους αυτής της ουσιαστικής άρνησης. Να οφείλεται άραγε στην αδυναμία να μπει ένας άνθρωπος αυτής της ηλικίας, πάλι σε «καλούπια» μάθησης; Στη μη ανάγνωση των σημείων των καιρών (πλέον η τεχνολογία έχει μπει στην καθημερινότητά μας); Στην έλλειψη παιδείας όσον αφορά το συγκεκριμένο κομμάτι; Να οφείλεται στο γεγονός ότι αρκετοί από εμάς μεγαλώσαμε παίζοντας στους δρόμους και όχι κλεισμένοι στα σπίτια μας και στα ίντερνετ καφέ, ασχολούμενοι με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, όπως κάνουν οι σημερινές γενιές; Ή μήπως τελικά αδυνατούμε ν' ακολουθήσουμε τους

ολόένα και αυξανόμενους αναπτυξιακούς ρυθμούς της τεχνολογίας σε συνάρτηση πάντα και με τον σύγχρονο τρόπο ζωής;

Δεκέμβριος 2007

Κλήθηκα να μεταφέρω τις λιγοστές μου γνώσεις και εμπειρίες, όσον αφορά το μοντάζ μέσω υπολογιστών, σε φοιτητές του τμήματος πληροφορικής και ΜΜΕ στο ΤΕΙ του Πύργου, για 4 ημέρες, στα πλαίσια εργαστηρίων που διοργάνωνε ένα φεστιβάλ κινηματογράφου για παιδιά και νέους. Ομολογώ ότι εντυπωσιάστηκα από τη διάθεση για μάθηση αυτής της γενιάς των 20άρηδων. Επιδίωξαν από μόνοι τους να γνωρίσουν μία ειδικότητα που λίγο έχει να κάνει με τη σχολή τους(σ' ένα εξάμηνο μόνο κάνουν κάποια θεωρητικά μαθήματα γύρω από το μοντάζ, όπως με πληροφόρησαν).

Έδειξαν δίψα να «ρουφήξουν» πληροφορίες και επιθυμία να γίνουν και άλλου τέτοιου είδους εργαστήρια και ίσως σε πιο οργανωμένη μορφή. Ήταν πρόθυμοι να έρθουν σε μια πρώτη επαφή με ένα αρκετά εξειδικευμένο και άκρως επαγγελματικό πρόγραμμα μοντάζ και με εξέπληξε η προσαρμοστικότητα τους. Αυτό όμως που είναι άξιο αναφοράς, είναι ότι είχαν απίστευτες γνώσεις υπολογιστών, σε βαθμό τέτοιο, που κάποιες φορές έπιασα τον εαυτό μου να συμφωνεί με κάτι που είχαν πει τα παιδιά(αν και ακόμα και τώρα έχω αμφιβολίες αν καταλάβαινα πάντα τί εννοούσαν) για να μην εκτεθώ.

Ζούμε σίγουρα την εποχή των υπολογιστών, αλλά νιώθω ότι και αυτή η γενιά των νέων, έτσι τουλάχιστον όπως τη γνώρισα, είναι έτοιμη και ικανή ν' ακολουθήσει τα τεχνολογικά βήματα για να μη μείνει πίσω. Μπορεί η προσφορά να είναι μεγαλύτερη και όσον αφορά την αγορά ηλεκτρονικών υπολογιστών και όσον αφορά την εκμάθησή τους σε σχέση ειδικότερα με το παρελθόν, έχω την αίσθηση όμως ότι η ενασχόληση των νέων με αυτούς, είναι πιο πολύ γιατί το κάνουν κέφι και λιγότερο γιατί το επιβάλλει η εποχή. Αρκεί βέβαια να μιλάμε για ορθολογική χρήση των υπολογιστών.

Μάιος 2005 – Δεκέμβριος 2007

Δύο διαφορετικές ημερομηνίες, δύο διαφορετικοί τύποι ανθρώπων, ένας κοινός παρανομαστής(ανάπτυξη τεχνολογίας – υπολογιστές), δύο διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης. Αυτό που θα πρέπει να μας απασχολεί, είναι το πώς θα μπορέσουμε να διαχειριστούμε προς όφελός μας, αυτόν τον κοινό παρανομαστή σε όποιον τύπο ανθρώπου και αν ανήκουμε. Και εν τέλει θα πρέπει να δημιουργήσουμε ευνοϊκές συνθήκες, ώστε να πάσουμε να βλέπουμε αυτόν τον παρανομαστή σαν κάτι άγνωστο, σκοτεινό και εχθρικό.

* Χειριστής Ηλεκτρονικής
Συνάρμωσης Εικόνας